

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน หยุดทำกรรมที่เป็นบาปเพราะในเวลาที่คุณต้องเริ่มต้นยุคสมัยที่ไม่มีการทำบาปใด ๆ

คำถาม: ลูก ๆ บราห์มินทุกคนควรจะทำตามพ่อในหนึ่งประเด็นใดอย่างแน่นอน?

คำตอบ: เช่นที่พ่อตัวท่านเองได้กลายเป็นครูและสอนลูก ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครูเช่นพ่อ ลูกต้องสอนสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เรียนรู้มาแก่ผู้อื่น ลูกคือครู ลูก ๆ ของครู และเป็นสัทกูรู ลูก ๆ ของสัทกูรูเช่นกัน ลูกต้องก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ลูกกำลังนั่งในเรือแห่งสัจจะ เรือของลูกอาจจะโคลงเคลง แต่จะไม่จม

โอมซานติ พ่อทางจิตนี้ทั้งนี้และมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูก ๆ ท่านพูดกับลูก ๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณ(spirits)ทั้งหลายเพราะนี่คือความรู้ใหม่ นี่คือการรู้ใหม่ นั่นคือการศึกษเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ใครกำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก? ลูก ๆ รู้ว่าเป็นพ่อทางจิตผู้ที่กำลังสอนลูก ๆ ผ่านบราห์มา ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ท่านคือพ่อ และแล้วท่านก็สอนลูกและดังนั้นท่านเป็นครูเช่นกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ลูกควรจะมีศรัทธาในทุกประเด็น เป็นพ่อเท่านั้นที่สอนลูกเพื่อโลกใหม่ สิ่งหลักคือพ่อ พ่อกำลังให้คำสอนเหล่านี้ผ่านบราห์มา ท่านจะให้คำสอนผ่านใครบางคน ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้าสอนราชาโยคะผ่านบราห์มา ท่านก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มา ศาสนาเทพนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ในเวลานี้คือยุคเหล็ก ดังนั้น สิ่งนี้พิสูจน์ว่ากำลังมีการก่อตั้งสวรรค์นั้นขึ้น มีเพียงผู้คนของศาสนาเทพเท่านั้นในสวรรค์ จะไม่มีศาสนามากมายเช่นนี้ นั่นคือการทำลายล้างจะเกิดขึ้น เพราะจะไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ในเวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เพราะเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนกขลุ่ยที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ พวกเขาเองก็ได้แสดงการก่อตั้งบราห์ด้วยบราห์มาในภาพตรีมูรติ ก่อตั้งอะไร? อย่างแน่นอนที่จะเป็นการก่อตั้งโลกใหม่ ไม่สามารถเป็นการสร้างโลกเก่า ลูก ๆ มีศรัทธาว่าเพียงเทพที่มีคุณธรรมสูงส่งเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลกใหม่ พวกเราเองก็ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเราเช่นกัน ก่อนอื่นใดพวกเราต้องเอาชนะตัณหาและกลับมาปราศจากกิเลส เมื่อวานนี้พวกเรานั้นไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพทั้งหลายและพูดว่า: ท่านนั้นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง ในขณะที่พวกเรานั้นมีกิเลส พวกเรารู้สึกว่าตนเองนั้นเป็นผู้ที่มีกิเลส เพราะพวกเรานั้นเคยข้องแวะในกิเลส เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลสเช่นพวกเขา ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน หากลูกมีกิเลสตัณหาและกิเลสความโกรธ ลูกก็ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่ามีคุณธรรมที่สูงส่ง การข้องแวะในกิเลสและมีความโกรธนั้นคือร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพจะมีความละโมภไหม? กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นี่คือนกขลุ่ยของราวัน ราวันถือกำเนิดในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง เช่นที่มีการบรรจบกันของโลกเก่าและโลกใหม่ ดังนั้นด้วยนี่คือการบรรจบกันของสองยุค ในเวลานี้มีความทุกข์อย่างมากมายและโรคภัยมากมายในอาณาจักรของราวัน สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรของราวัน พวกเขาเผาราววันทุกปี ขณะที่ไปสู่หนทางบาป พวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีกิเลส เวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส เป็นที่นี้ที่ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง แต่ละคนได้รับผลของการกระทำของตน ลูก ๆ ไม่ควรทำบาปใด ๆ ในเวลานี้ หนึ่งในนั้นคือราชาผู้ที่เป็นผู้ที่เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป (วิคาร์มาจิต) และอีกหนึ่งในนั้นคือราชาผู้ทำกรรมที่เป็นบาป(วิกรรม) นี่คือนกขลุ่ยของการทำกรรมที่เป็นบาป นั่นคือเป็นยุคสมัยของราวันและผู้ที่มีกิเลสไม่มีใครได้เข้าใจสิ่งนี้และไม่มีใครรู้ระยะเวลาของวงจร ในความเป็นจริง เหล่าเทพคือผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ใน 5000 ปี มี 2500 ปีของราชาวิกรรม และ 2500 ปีของราชาวิคาร์มาจิต แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ครึ่งหนึ่งของวงจรมันเป็นของราชาวิกรรม พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกพูดว่าช่วงเวลาของราชาวิคาร์มาจิตเริ่มต้นด้วยปีที่ 1 และแล้วหลังจาก 2500 ปี ช่วงเวลาของราชาวิกรรมก็เริ่มขึ้น ช่วงเวลาของราชาวิกรรมกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ และเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เมื่อลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ช่วงเวลาของราชาวิคาร์มาจิตก็จะเริ่มขึ้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาถามลูก: เหตุใดท่านจึงได้ทำให้บราห์มานั้นทั้งนี้? โอ้ แต่เหตุใดพวกท่านจึงถูกทรมานด้วยสิ่งนั้นเล่า? ไม่ใช่ผู้นี้ที่กำลังสอนพวกเรา พวกเรากำลังศึกษากับชีพบบา และผู้นี้เองที่กำลังศึกษากับผู้เดียวนั้นด้วย ผู้เดียวที่กำลังสอนพวกเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีภาพลักษณ์ นั่นคือท่านไม่มีร่างกาย ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น และแล้วพวกเขาก็มาที่นี้และอยู่อย่างมีตัวตน ทุกคนจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อทางร่างนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่ง นี่คือนกขลุ่ยที่จะต้องเข้าใจ นักเรียนในโรงเรียนก็ให้ความใส่ใจต่อการศึกษเล่าเรียนของพวกเขา เมื่อใครบางคนได้กลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ และได้รับสถานภาพของเขาแล้ว, การศึกษาของเขาก็จบสิ้นลง ไม่ใช่ว่าเขาจะยังคงเฝ้าแต่ศึกษาหลังจากที่ได้กลายเป็นนักกฎหมาย ไม่เลย, การศึกษาของเขาก็ได้จบลง ลูกเองก็ไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนหลังจากที่ลูกได้กลายเป็นเทพ อาณาจักรของเหล่าเทพดำเนินมาถึง 2500 ปี

เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ และแล้วลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกควรจะมีกำลังใจด้วยเช่นกันว่า หากลูกไม่สอนผู้อื่น ลูกจะสามารถเรียกว่าเป็นครูได้อย่างไร! เพราะเมื่อลูกนั้นเป็นลูกๆ ของครู, ลูกทั้งหมดเป็นครู เนื่องจากลูกคือลูกๆ ของครู ลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นครู ครูมากมายนั้นก็เป็นที่ต้องการที่จะสอนสิ่งนี้ เช่นที่พ่อคือครู และเป็นสัทกูรู ในทำนองเดียวกันลูกเป็นครูด้วย ลูกเป็นสัทกูรู, ลูกๆ ของสัทกูรูด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่สัทกูรู พวกเขาคือกูรู, ลูกๆ ของกูรู “สัท” หมายถึงสัจจะ บาร์ตเคย์เรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือนิรันดร์ของความจริงของบาบาเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ท่านคือไสยบาบาที่แท้จริง เมื่อพ่อที่แท้จริงมาผู้ที่หลอกลวงก็ปรากฏตัวด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า: พายุจะมาและเรือจะโคลงเคลงแต่จะไม่จม ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า พายุมากมายของมายาจะมา ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุเหล่านั้น ชันยาสซีมีเคยพูดกับลูกว่า: พายุของมายาจะมา พวกเขารู้ว่าพวกเขาจะพาเรือข้ามฟากไปที่ใด ลูกๆ รู้ว่าลูกไม่สามารถได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยบัดดี ผู้คนเฝ้าแต่ลงมาถึงแม้ว่าพวกเขาพูดว่าพระเจ้ามาและให้ผลของบัดดีของพวกเขาแก่เขา อย่างแน่นอนที่ต้องได้มีการทำพิธีแสดงบัดดี อัจชะ, พระเจ้าได้มาและให้ผลดีของบัดดี? อย่างแน่นอนที่ท่านจะประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้คนพูดเช่นนี้แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อไหร่หรืออย่างไรที่ท่านจะประทานสิ่งนั้น หากลูกถามใครบางคนพวกเขาก็จะพูดว่าสิ่งนั้นคงอยู่มาเป็นนิรันดร์, สิ่งนั้นได้คงอยู่มาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา พวกเขาได้เริ่มเผาหุ่นจำลองของราวันเมื่อใด? พวกเขาจะพูดว่า: ตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่าความรู้ของลูกนั้นใหม่อย่างแท้จริง ผู้ที่ได้เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วก็จะเข้าใจสิ่งนี้อย่างเร็ว ยกบราห์มาไว้ต่างหาก (บราห์มามีความพิเศษเฉพาะ-ผู้แปล) การเกิดของชีวาได้เกิดขึ้น และพวกเขากำลังถึงสิ่งนี้ว่าเป็นชีวาตรี(กลางคืนของชีวา) พ่ออธิบาย: การเกิดของพ่อขึ้นสูงส่งและพิเศษสุด พ่อไม่ได้ถือกำเนิดเหมือนกับมนุษย์ธรรมดาเพราะพวกเขาทั้งหมดถือกำเนิดผ่านครรรค์ พวกเขาได้กลายเป็นผู้มีร่างกาย พ่อไม่ได้เข้าไปในครรรค์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้สามารถให้ความรู้นี้ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องนี้เป็นของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น พ่อผู้ไม่มีตัวตนสอนและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างขณะที่เล่นบทบาทของลูกในอาณาจักรของราวัน ลูกได้สัมผัสความรู้ที่ว่าดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เหล่านี้คืออวัยวะ ฉะนั้นคือดวงวิญญาณ และหากฉันต้องการฉันสามารถทำให้อวัยวะเหล่านี้ทำงานหรือไม่ก็ตามได้ ในโลกที่ไม่มีตัวตนดวงวิญญาณคงอยู่นิ่งๆ โดยที่ไม่มีร่างกาย เวลานั้นลูกรู้จักบ้านของลูก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าบ้านเป็นพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มและธาตุอื่นๆ พวกเขาพูดว่า: พวกเราจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม หากพวกเขาได้กล่าวว่าพวกเขาจะอยู่ในธาตุบราห์มและแล้วพระเจ้าก็จะแยกต่างหากไป แต่พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า สิ่งนี้เองก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พวกเขาแม้แต่สัมผัสพ่อ ลูกควรจะต้องจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เพราะท่านคือผู้เดียวที่สร้างสวรรค์ใช่ไหม? เวลานั้นลูกคือ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่ต่ำสุดก็ก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่สูงสุด พวกเขาไปที่วัดของเหล่าเทพและร้องสรรเสริญอย่างมากมาย เวลานั้นลูกรู้ว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง นี่คือนางสิ่งที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ได้มีการอธิบายภาพลักษณ์ที่มีรูปหลากหลายให้แก่ลูกแล้วเช่นกัน มีวงจรที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่จดจำบราห์มินเทพ และนักรบ มีสัญลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ พ่อมาและแก้ไขทุกคน ท่านกำลังแก้ไขลูกด้วยเช่นกัน เพราะไม่ว่าลูกเคยทำอะไรใดมาก็ตามในหนทางของบัดดีเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่านั้นผิด! เหตุนี้เองลูกจึงได้อยู่อย่างทาโมประธาน นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ที่นี้เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนนั้นเต็มไปด้วยกิเลส อาณาจักรของราวันนั้นไม่มีศีลธรรมจรรยา ในขณะที่อาณาจักรของรามนั้นมีศีลธรรมจรรยา นี่คือนิรันดร์และนั่นคือนิรันดร์ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกได้เคยเห็นผู้เดียวนั้นศึกษาคัมภีร์ใด ๆ หรือไม่? ท่านได้ให้ความรู้ของตัวท่านเองแก่ลูก และได้ให้คำอธิบายของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์และถ่ายทอดคัมภีร์แก่ผู้อื่นก็มีคัมภีร์อยู่ในสติปัญญาของเขา ดังนั้นผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคนคือชีวาบาบาเดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านนั้นเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างแน่นอนที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้กลายเป็นชาวสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และเวลานี้ลูกเป็นชาวโลก พ่อท่านก็เรียกว่าราม ไม่ใช่รามนั้น(ของยุคเงิน)ผู้ที่สืบทอดของเขาถูกลักพาตัวไป เขาไม่ได้เป็นผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส รามนั้นคือราชา เขาไม่ได้เป็นแม้แต่จักรพรรดิ ความแตกต่างระหว่างจักรพรรดิและราชาได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ผู้นั้น 16 องค์ และผู้นี้ 14 องค์ ในอาณาจักรของราวันเองก็มีจักรพรรดิและราชา ผู้คนเหล่านั้นมั่งคั่งอย่างยิ่งและผู้นั้นก็มั่งคั่งน้อยกว่า พวกเขาไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นผู้คนของสุริยวงศ์หรือจันทร์ทราวส์ ในบรรดาพวกเขาผู้ที่มั่งคั่งก็ได้รับสมญาว่าเป็นจักรพรรดิ ผู้ที่มั่งคั่งน้อยกว่าก็ได้รับสมญาว่าเป็นราชา ในเวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้าและผู้เป็นนาย

ปวงประชานันท์เคยคิดว่าราชาของเขาเป็นผู้จัดหาหรือเป็นผู้ประทานอาหารให้แก่พวกเขา แต่ในเวลานี้สิ่งนั้นก็ได้หายไปแล้วด้วย ในเวลานี้จึงมองดูสภาพของผู้คน! มีการรบราและการทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมาย ฯลฯ เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสุดท้ายในสติปัญญาของลูก พ่อ ผู้สร้างอยู่ที่นั่นในเวลานี้ในทางปฏิบัติ และแล้วก็จะมีเรื่องราวที่สร้างขึ้นของสิ่งนี้ ในหนทางของบักตี เวลานี้ลูกได้อยู่ที่นั่นในทางปฏิบัติด้วย ลูกจะปกครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และภายหลังก็จะเป็นเพียงเรื่องราว สัญลักษณ์ของลูกยังคงเหลืออยู่ ถ้าใครก็ตามว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาได้ปกครอง และพวกเขาจะตอบว่าหลายแสนปีมาแล้ว ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ลูกเป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ต้องไปสู่อาศรมของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความสุขแห่งสวรรค์ ผู้คนในหนทางสันโดษไม่สามารถสอนสิ่งใดเกี่ยวกับหนทางครอบครัวได้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยอยู่ในป่าและพวกเขาเคยมีพลังนั้น เคยมีการนำอาหารไปให้แก่พวกเขาในป่า ในเวลานี้พวกเขาไม่มีพลังใด ๆหลงเหลืออยู่ ในทำนองเดียวกัน ลูกเคยมีพลังที่จะปกครองที่นั่น แต่พลังนั้นอยู่ที่ใดในขณะนี้? ลูกคือผู้เดียวกันใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้มีพลังนั้นอีกต่อไป ศาสนาดั้งเดิมของชาวบาร์ตไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ในเวลานี้เป็นความไร้ศาสนา พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำการก่อตั้งศาสนาและทำลายความไร้ศาสนา พ่อพาผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนาให้เข้าไปสู่ศาสนา ที่เหลือทั้งหมดที่หลงเหลืออยู่นั้นก็จะถูกทำลาย กระนั้นก็ตาม พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ทั้งหมด: ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข เป็นเพียงเมื่อลูกได้อยู่อย่างมีความสุขอย่างยั่งยืนเท่านั้นที่พ่อจึงมาและทำให้ลูกมีความสุข การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้พบพ่อที่แท้จริงแล้วและดังนั้นอย่าได้ทำกรรมที่ไม่จริงแท้หรือไม่มีศีลธรรมจรรยาใด ๆ
2. อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา จดจำเสมอว่า เรือของสัจจะจะไม่โคลงเคลงแต่จะไม่จม กลายเป็นสัทกูรู ลูก ๆ ของสัทกูรู และพาเรือของทุกคนข้ามฟาก

พร: ขอให้ลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ (สัทสัง satsang) อย่างสม่ำเสมอ โดยการอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้าและจงอยู่อย่างปลอดภัยจากการถูกจู่โจมด้วยความเป็นมิตรที่ผิด

ไม่ว่าความเป็นมิตรของบางคนอาจเลวร้าย ความเป็นมิตรที่สูงส่งของลูกมีพลังมากกว่านั้นหลายเท่า ความเป็นมิตรนั้นไม่มีอะไรเลยเบื้องหน้าความเป็นมิตรของพระเจ้า อื่น ๆ ทั้งหมดอ่อนแอ อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกเองกลับมาอ่อนแอ ลูกจะถูกจู่โจมโดยความเป็นมิตรที่ไม่ดี ผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ ผู้ที่มีความเป็นมิตรของสัจจะไม่สามารถตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการแต่งแต้มสีสน์โดยความเป็นมิตรอื่นใด เรื่องที่ไร้สาระ และความเป็นมิตรที่ไร้สาระ นั่นคือความเป็นมิตรที่ไม่ดี ไม่สามารถดึงดูดพวกเขาได้

คติพจน์: เพียงผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีให้ดีขึ้นสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้

*** โอมชานติ ***